

ELNÖKHELYETTES

Másodfokú döntés-előkészítő osztály

Iktatószám: MD/3250-20/2012.

Ügyintéző: dr. Óry Zsuzsanna

Tárgy: a Magyar Telekom Nyrt.
fellebbezésének elbírálása

Határozat

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar Telekom Nyrt. (1013 Budapest, Krisztina krt. 55., cg.: 01-10-041928; a továbbiakban: **Fellebbező**, valamint **Szolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2012. augusztus 9-én kelt OH/3250-12/2012. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban a fellebbezést

elutasítja,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

A másodfokú határozat a közléssel jogerőssé válik.

A másodfokú határozat ellen a közlés napjától számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással, az illeték előzetes lerovása nélkül, a Fővárosi Törvényszéknek címzett, de az elsőfokú határozatot hozó hatóságnál előterjesztett keresettel lehet élni. A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben az ügyfél és a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője tárgyalás tartását kérheti a bíróságtól.

A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a bírósági felülvizsgálat kezdeményezésére jogosult azonban a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztését kérheti.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság **SZEMÉLYES ADAT** szolgáltatás korlátozásával, fizetési felszólítási eljárásért kiszámlázott díjjal, visszakapcsolási díjjal, valamint panaszkezeléssel kapcsolatos kérelmét általános hatósági felügyeleti hatáskörében bírálta el az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 10. § (2) bekezdés szerinti 10. § (1) bekezdés 13. pontja, valamint 53. §-a alapján.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatában megállapította, hogy a Szolgáltató az elektronikus hírközlési szolgáltatás korlátozása során a korlátozás jogalapja tekintetében eltért az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályokban és az ÁSZF-ben foglaltaktól, amikor a készülék vételárából eredő tartozás miatt szolgáltatás korlátozást alkalmazott a Kérelmező előfizetésén. Megállapította továbbá, hogy a Szolgáltató a szolgáltatás korlátozásáról való egyidejű értesítés, továbbá a visszakapcsolási díj számlázása tekintetében szintén eltért az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályokban foglaltaktól a Kérelmező esetében. Az elsőfokú hatóság a kérelemnek a fizetési felszólításért kiszámlázott díjra és panaszkezelésre vonatkozó részét elutasította.

Az elsőfokú hatóság kötelezte a Szolgáltatót, hogy az elsőfokú határozat jogerőre emelkedését követően haladéktalanul az előfizetői szolgáltatás igénybevételének korlátozásával kapcsolatos gyakorlatát úgy módosítsa, hogy az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályokban foglaltaknak megfelelően kizárólag elektronikus hírközlési szolgáltatásból eredő tartozás esetén – amennyiben annak feltételei fennállnak – alkalmazzon szolgáltatás korlátozást.

Az elsőfokú hatóság egyben kötelezte a Szolgáltatót, hogy az elsőfokú határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül 1 800 Ft, azaz egyezernyolcszáz forint díjnak megfelelő összeget a Kérelmezőnek térítsen meg, továbbá az ügyintézési határidő túllépése miatt az elsőfokú határozat kiadásával egyidejűleg intézkedett a Kérelmező által megfizetett eljárási díjnak megfelelő összeg (3 000 Ft, azaz háromezer forint) Kérelmezőnek történő visszafizetéséről.

A Fellebbező – kizárólag az elsőfokú határozat 1.a. és 1.b. pontja ellen – fellebbezést nyújtott be a törvényes határidőn belül.

A Fellebbező az elsőfokú határozat 1.a. és 1.b. pontjának a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 105. § (1) bekezdése alapján történő megváltoztatását és a jogsértés hiányának megállapítását kérte.

A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú hatóság a korlátozás jogalapja tekintetében (elsőfokú határozat 1.a. pontja) a „díjtartozás” fogalmát tévesen szűkíti le az elektronikus hírközlési szolgáltatásból eredő tartozásra, mivel az Eht. 137. § (1) bekezdés c) pontja ilyen feltételt nem tartalmaz, mint ahogy nem következik belőle az sem, hogy „a készülék vételára nem kapcsolódik az elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz, a készülék részletből eredő tartozás nem lehet alapja a szolgáltatás korlátozásának” (elsőfokú határozat 5. oldal 6. bekezdés). A Fellebbező nem vitatja az elsőfokú határozat azon megállapítását, hogy „a készülék értékesítése nem válik elektronikus hírközlési szolgáltatássá”, azonban véleménye szerint a készülék és a szolgáltatás egymástól logikailag elválaszthatatlan, a szolgáltatás az azt megtestesítő előfizetői (SIM) kártyán önmagában, végberendezés nélkül nem vehető igénybe. Érvelése szerint a készülék vásárlására nem egy önálló adásvételi szerződés jön létre a felek között, hanem a kedvezményes árú készülék megvásárlására vonatkozó rendelkezések az elektronikus hírközlési szolgáltatásra vonatkozó egyedi előfizetői szerződés kiegészítésében kerülnek rögzítésre arra tekintettel, hogy a kedvezményes vételár, a részletfizetési konstrukció igénybevétele, továbbá adott esetben akár még egyéb tarifakedvezmény is a szolgáltatás meghatározott időtartamon át történő igénybevételére vonatkozó kötelezettségvállalásához kötött. Nem állapítható meg tehát, hogy a készülék árából adódó tartozás és a szolgáltatási díjak meg nem fizetéséből eredő tartozás egymástól teljes egészében függetlenek lennének. A Fellebbező felhívja a figyelmet, hogy az elsőfokú határozatban képviselt hatósági álláspont azt jelentené, hogy a szolgáltatónak nem lenne eszköze, amivel a készülékrészletekkel való elmaradás miatt tartozásba került előfizetőt rábírhathná a tartozás rendezésére (holott az elektronikus hírközlésről szóló törvény magyarázata szerint is a szolgáltatás korlátozása a leghatékonyabb módszer a szerződésszegés, így leggyakrabban a díjtartozás megszüntetésére), továbbá számos előfizetői visszaélésre adna alkalmat.

A Fellebbező a szolgáltatás korlátozásáról szóló értesítés kapcsán (elsőfokú határozat 1.b. pontja) a fentebb ismertetett indokokra hivatkozik, mely szerint a készülékvételár részlet is a díjtartozás részét képezheti (ezt az informatikai rendszereik is együtt kezelik, az előfizető folyószámla egyenlegén így jelenik meg), ezért álláspontja szerint helyes a tartozásról szóló értesítés alapját képező összeg.

A Kérelmező 2012. szeptember 18-án betekintett az eljárás irataiba.

A másodfokú hatóság a Ket. 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva a rendelkezésére álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg:

Az elsőfokú hatóság eleget tett a Ket. 2. § (3) bekezdésében, a 3. § (2) bekezdés *b)* pontjában, továbbá az 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének, valamint a Ket. 72. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti indokolási kötelezettségének is. Az elsőfokú hatóság határozatában tett megállapításai helytállóak, a döntés jogszerű és megalapozott, a határozat indokolása a döntés jogszerűségét megfelelően alátámasztja.

A másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú határozatban részletesen kifejtett és levezetett megállapításokkal és osztja az elsőfokú hatóság azon álláspontját, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatás korlátozására kizárólag elektronikus hírközlési szolgáltatásból eredő díjtartozás alapján kerülhet sor, a Szolgáltató által támogatással értékesített készülék vételár-részletéből adódó tartozás azonban nem lehet alapja a szolgáltatás korlátozásának.

Az Eht. 127. § (1) bekezdése értelmében az előfizetői szolgáltatás nyújtásáról az előfizető és a szolgáltató kizárólag előfizetői szerződést köthet, amely általános szerződési feltételekből, valamint egyedi előfizetői szerződésből áll. Az Eht. 188. § 25. pontja szerint előfizetői szolgáltatás a nyilvánosan elérhető, e törvény értelmében hálózati szolgáltatásnak nem minősülő elektronikus hírközlési szolgáltatás. Az Eht. 188. § 13. pontja alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatás olyan, más részére általában ellenszolgáltatásért végzett szolgáltatás, amely teljesen vagy nagyrészt jeleknek elektronikus hírközlő hálózatokon történő átviteléből, és ahol ez értelmezhető, irányításából áll, de nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználásával továbbított tartalmat szolgáltató vagy ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést gyakorló szolgáltatásokat, valamint nem foglalja magában az információs társadalommal összefüggő, más jogszabályokban meghatározott szolgáltatásokat, amelyek nem elsősorban az elektronikus hírközlő hálózatokon történő jeltovábbításból állnak.

Az Eht. 137. § (1) bekezdésének *c)* pontja értelmében az előfizetői szolgáltatás igénybevételének korlátozására, így különösen az előfizető által indított vagy az előfizetőnél végződött (az előfizető hozzáférési pontjára irányuló) forgalom korlátozására, az előfizetői szolgáltatás minőségi vagy más jellemzőinek csökkentésére a szolgáltató az előfizető egyidejű értesítésével akkor jogosult, ha az előfizetőnek a díjtartozásról szóló felszólításban megjelölt – de legalább 30 napos – határidő elteltét követően is esedékes díjtartozása van, és az előfizető a díjtartozás megfizetésének biztosítása céljából a szolgáltatónak nem adott az általános szerződési feltételekben meghatározott vagyoni biztosítékot.

Az Eht. tehát a szolgáltatás korlátozását – megfelelő feltételek fennállása mellett – lehetővé teszi díjtartozás esetében. Az Eht. 137. § (1) bekezdés c) pontja valóban díjtartozást említ, anélkül, hogy közelebbről meghatározná, hogy milyen jogviszonyból adódó díjtartozás alapozhatja meg a szolgáltatás korlátozását. Ez azonban nem is feltétlenül szükséges – hiszen helyes jogértelmezés alapján –, az Eht. komplex szabályrendszerének koherenciájából fakadóan egyértelmű, hogy az *elektronikus hírközlési szolgáltatás korlátozása kizárólag elektronikus hírközlési szolgáltatás igénybevételére létrejött jogviszonyból származó díjtartozásból* adódhat.

Ezt az értelmezést támasztják alá az Eht. első-, valamint a jelen másodfokú határozatban fentebb hivatkozott rendelkezései.

A Szolgáltató által hivatkozott Eht. magyarázat tekintetében a másodfokú hatóság rámutat, hogy egyfelől az abban foglalt jogértelmezés nem bír kötelező erővel sem az első-, sem a másodfokú hatóság tekintetében, másfelől pedig nem erősítheti a fellebbezésben felhozott érveket, mivel – mint ahogy azt maga Fellebbező is hivatkozta – nem tér ki arra, hogy milyen típusú tartozások eredményezhetik a szolgáltatás korlátozását, így azt sem támasztja alá, hogy a készülékrészletből adódó tartozás e körbe tartozik.

Az Eht. 128. § (1) bekezdése szerint az előfizető az előfizetői szerződés alapján az adott szolgáltatást a szerződés időtartama alatt jogosult bármikor igénybe venni, és a hálózaton biztosított interfészhez az alapvető követelményeknek megfelelő elektronikus hírközlő végberendezést csatlakoztatni. A (2) bekezdés értelmében az elektronikus hírközlési szolgáltató nem teheti függővé valamely elektronikus hírközlési szolgáltatás igénybevételét az adott előfizetői szolgáltatáshoz nem nélkülözhetetlen más szolgáltatás vagy termék megvásárlásától vagy igénybevételétől.

Téves a fellebbező azon következtetése, hogy – mivel a mobiltelefon szolgáltatás csupán SIM kártyával, önmagában, végberendezés nélkül nem vehető igénybe – a szolgáltatás és a készülék sem választható el egymástól, hiszen a felek készüléktámogatás nélkül is köthetnek előfizetői szerződést.

Kétségtelen, hogy a gyakorlatban igen elterjedt az a konstrukció, mikor az elektronikus hírközlési szolgáltatás igénybevételéhez valamely kedvezményes készülékajánlat, sőt akár további kedvezmények (pl. részletfizetés) is kapcsolódnak. Ez esetben valóban áll fenn logikai kapcsolat a szolgáltatás és a kedvezményes készülék igénybevétele között, azonban nem abban az értelemben, amit annak a Fellebbező tulajdonít. A készülék és a további kedvezmények igénybevétele ugyanis – mint ahogy azt maga a Szolgáltató is kifejti a fellebbezésében – a szolgáltatás meghatározott időtartamon át történő igénybevételére vonatkozó kötelezettségvállaláshoz (hűségidőhöz) kötött.

A készüléktámogatás és egyéb kedvezmények biztosítása a Szolgáltató üzleti döntése, amellyel az általa nyújtott szolgáltatás huzamosabb időtartamú igénybevételére, előfizetői körének bővítésére törekszik.

Készüléktámogatással igénybe vett elektronikus hírközlési szolgáltatás esetében az előfizető tehát *a szolgáltatás meghatározott időtartamú igénybevételére vállal kötelezettséget*, de nem arra, hogy a hűségidő időtartama alatt kizárólag a kedvezményes készüléket használja a szolgáltatás igénybevételéhez. Ezt támasztja alá a Szolgáltató utólag és előre fizetett mobil rádiótelefon szolgáltatására vonatkozó Általános Szerződési Feltételei 4.4.1. pontja is, amelyben – az Eht. 128. § (1) bekezdésével összhangban rögzítésre került –, hogy az előfizető jogosult a hálózaton biztosított előfizetői interfészhez az alapvető követelményeknek megfelelő elektronikus hírközlő végberendezést csatlakoztatni.

Nem állapítható meg tehát az a fajta összefüggés a kedvezményesen vásárolt készülék és az igénybe vett szolgáltatás között, amely alapján a készülék vételár részletéből eredő tartozás alapján jogszerűen kerülhetne sor az elektronikus hírközlési szolgáltatás korlátozására.

Az, hogy a kedvezményes árú készülék megvásárlására vonatkozó rendelkezések az egyedi előfizetői szerződésben kerülnek rögzítésre, nem változtat azon a tényen, hogy a készülékrészlettel való elmaradásra hivatkozással a szolgáltatás nem korlátozható.

A korlátozás jogszerűségének kérdésével nem áll összefüggésben ugyanis, hogy a készüléktámogatás feltételeit az egyedi előfizetői szerződés tartalmazza. (Megjegyzi a másodfokú hatóság, hogy az elektronikus hírközlési előfizetői szerződések részletes szabályairól szóló 6/2011. (X. 6.) NMHH rendelet 7. § (1) bekezdés c) pontja alapján az egyedi előfizetői szerződésnek tartalmaznia kell a támogatott készülékek támogatási összegét és kedvezményes árát, a határozott idejű szerződés felmondásának a készüléktámogatáshoz kapcsolódó jogkövetkezményeit.) Ezen túlmenően abból, hogy a Fellebbező informatikai rendszerei együtt kezelik az elektronikus hírközlési szolgáltatás díját és a készülék vételárának részleteit; valamint, hogy ezek az előfizető folyószámla-egyenlegén is így jelennek meg, szintén nem következik, hogy a készülékvételéből eredő tartozás alapján a szolgáltatás jogszerűen korlátozható lenne.

A készülékrészlettel elmaradó ügyfelek esetében bevezetett szolgáltatás-korlátozás valóban igen hatékony szankció lehetne a Szolgáltató számára, azonban sem a hatékonyság, sem pedig az esetleges előfizetői visszaélésekre való hivatkozás nem adhat alapot a korlátozás jogellenes alkalmazására, ami meggátolja azt is, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatás az előfizetők számára bármikor rendelkezésre álljon.

Nem ért egyet a másodfokú hatóság az Fellebbezővel a tekintetben sem, hogy eszköztelen lenne az ilyen jellegű tartozások kapcsán, hiszen egyfelől a polgári jog számos lehetőséget nyújt a szerződéses kötelek megerősítésére, másfelől ilyen jellegű követeléseit fizetési meghagyásos eljárás, illetőleg polgári peres eljárás útján érvényesítheti.

Tekintettel arra, hogy a fentebb kifejtettek alapján a készülék elmaradt vételár részlete nem minősül elektronikus hírközlési szolgáltatásból eredő díj tartozásnak (és nem alapozza meg a szolgáltatás korlátozását), azt is helyesen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy az arról való értesítés sem minősül a korlátozásról való jogszerű értesítésnek.

Mindezekre tekintettel a másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot helybenhagyta és a fellebbezést elutasította.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 111.§ (2) bekezdés n) pontja szerinti másodfokú hatósági döntési hatáskörét – az Mttv. 112.§ (2) bekezdése alapján – az elnökhelyettesre delegálta.

A másodfokú hatóság a kifejtettek, illetve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Szervezeti és Működési Szabályzat II. fejezetének 5.3. b) pontja és IV. fejezetének 16.1. e) pontja alapján delegált hatáskörében, valamint Ket. 105. § (1) bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A határozat meghozatalánál a bírósági felülvizsgálat lehetőségéről szóló tájékoztatás az Eht. 44. § (3)-(5) bekezdésein alapul. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatának illetéke tekintetében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés *h*) pontja az irányadó.

Budapest, 2012. október 3.

Mátrai Gábor

hírközlési elnökhelyettes

A határozatot kapják:

1. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala Hatósági osztály

(1133 Budapest, Visegrádi utca 106.)

2. Magyar Telekom Nyrt.,

(1013 Budapest, Krisztina krt. 55.)

3. SZEMÉLYES ADAT

4. Irrattár